Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Ģimenes dzīves un profesionālās darbības apvienošana

29. uzsver, ka dalībvalstīm un sabiedriskām un privātām organizācijām darba un privātās dzīves līdzsvara nodrošināšana būtu jānosaka par prioritāti, ieviešot ģimenes dzīvei labvēlīgākus nosacījumus, piemēram, elastīgākas darba stundas un tāldarbu, un attīstot bērnu aprūpes pakalpojumus, pirmsskolas iestādes u. c.;

30. uzsver, ka ir nepieciešama lielāka tēvu iesaistīšanās, lai vientuļajām mātēm būtu vieglāk līdzsvarot darbu un privāto dzīvi; šajā sakarībā atzīmē, ka dažās dalībvalstīs gandrīz nemaz nav kopīgas bērnu aprūpes;

31. mudina visas vientuļo māšu atbalsta iniciatīvas un pasākumus saskaņā ar vienlīdzīgu iespēju principu attiecināt arī uz vientuļajiem tēviem;

32. mudina Komisiju un dalībvalstis apkopot Eiropas mērogā salīdzinošus datus par šo tematu un dažādām dominējošām tendencēm, arī tamdēļ, lai salīdzinātu sociālās drošības noteikumus un sistēmas;

33. uzskata, ka sabiedrībai būtu atzinīgi jānovērtē personas, kas velta savu laiku un prasmes bērnu pieskatīšanai un audzināšanai vai vecu cilvēku aprūpei, un ka to varētu panākt, šādām personām katrai atsevišķi piešķirot tiesības, īpaši uz sociālo nodrošinājumu un pensiju;

*

* *

34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Organizētā noziedzība Eiropas Savienībā

P7_TA(2011)0459

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par organizēto noziedzību Eiropas Savienībā (2010/2309(INI))

(2013/C 131 E/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. pantu, 4. nodaļu (82. līdz 86. pants) un 5. nodaļu (87. līdz 89. pants), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,

— ņemot vērā Stokholmas programmu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ([1]), Komisijas paziņojumu „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem —Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns"(COM(2010)0171) un Komisijas paziņojumu „ES iekšējās drošības stratēģija darbībā — pieci soļi pretim drošākai Eiropai" (COM(2010)0673),

— ņemot vērā TI Padomes 2010. gada 8. un 9. novembra secinājumus par ES politikas cikla izveidi un īstenošanu organizētas un smagas starptautiskas noziedzības jomā,

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 24. oktobra Pamatlēmumu 2008/841/TI par cīņu pret organizēto noziedzību ([2]),

([1]) OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.
([2]) OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.

— ņemot vērā 2000. gada 15. novembrī ANO Ģenerālajā asamblejā pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (Rezolūcija 55/25) un tās protokolus, īpaši protokolu par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu, protokolu pret migrantu nelikumīgu ievešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem un protokolu par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu,

— ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Lēmumu 2003/577/TI par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus, Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmumu 2005/212/TI par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju [1] un Padomes 2006. gada 6. oktobra Pamatlēmumu 2006/783/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem,

— ņemot vērā Padomes 2007. gada 6. decembra Lēmumu 2007/845/TI attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā [2] un ņemot vērā Eiropas Komisijas ziņojumu COM(2011)0176, pamatojoties uz 8. pantu minētajā Padomes lēmumā,

— ņemot vērā Padomes secinājumus (7769/3/10) par konfiskāciju un līdzekļu atgūšanu,

— ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju Nr. 198 par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju, kā arī par terorisma finansēšanu,

— ņemot vērā Eiropas Komisijas pasūtīto pētījumu „Dalībvalstu rīcības efektivitātes novērtējums, identificējot, izsekojot, iesaldējot un konfiscējot noziedzīgi iegūtus līdzekļus" (2009. gads),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta pētījumu „ES loma cīņā pret transnacionālo organizēto noziedzību" [3],

— ņemot vērā *OCTA* (Eiropas organizētās noziedzības draudu novērtējums) ziņojumus, ko katru gadu sagatavo Eiropols [4], un īpaši 2011. gada ziņojumu,

— ņemot vērā Eiropola, *Eurojust* un *Frontex* kopējo ziņojumu par iekšējo drošību Eiropas Savienībā (2010. gads),

— ņemot vērā Eiropas Narkotiku uzraudzības centra ikgadējos ziņojumus par narkotiku problēmas attīstību Eiropā,

— ņemot vērā Itālijas Valsts pretmafijas direktorāta ikgadējos ziņojumus; ņemot vērā „Bundeskriminalamt" (*BKA* — Vācijas Federālās kriminālizmeklēšanas departaments) ziņojumus par „Ndrangheta" darbību Vācijā un it īpaši jaunāko ziņojumu par „San Luca" klana darbības Vācijā analīzi,

— ņemot vērā *ROCTA* (Krievijas organizētās noziedzības draudu novērtējums) ziņojumu, ko 2008. gadā sagatavoja Eiropols,

— ņemot vērā vispārējo ziņojumu par Eiropola darbību (2009. gads),

[1] OV L 68, 15.3.2005., 49. lpp.
[2] OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.
[3] PE 410.678.
[4] http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta pasūtīto pētījumu „Koordinācijas uzlabošana starp ES struktūrām, kuras pārzina policijas un tiesu iestāžu sadarbību — virzība uz Eiropas Prokuratūras izveidi",

— ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. decembra Pamatlēmumu 2006/960/TI par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu,

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 16. decembra Lēmumu 2009/426/TI par *Eurojust* stiprināšanu un ar kuru groza Lēmumu 2002/187/TI, ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem ([1]),

— ņemot vērā *Eurojust* gada darbības pārskatus (no 2002. līdz 2010. gadam) ([2]),

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 16. decembra Lēmumu 2008/976/TI par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu ([3]),

— ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par *Eurojust* un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla lomu cīņā pret organizēto noziedzību un terorismu Eiropas Savienībā (COM(2007)0644),

— ņemot vērā Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmumu 2009/371/TI, ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) ([4]),

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās ([5]),

— ņemot vērā 2000. gada 29. maija Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās ([6]) un Padomes 2001. gada 16. oktobra aktu, ar ko sastāda protokolu minētajai konvencijai, un 1997. gada 18. decembra Konvenciju par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību (Neapoles II Konvencija) ([7]),

— ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm un turpmākos tiesību aktus, ar kuriem tajā izdara grozījumus ([8]),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumus saskaņā ar 34. pantu Padomes 2002. gada 13. jūnija pamatlēmumā par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (COM(2005)0063) un COM(2006)0008),

— ņemot vērā ziņojumu par Eiropas apcietināšanas ordera ieviešanu, ko Komisija izplatīja 2007. gada 11. jūlijā, un Padomes Ģenerālsekretariāta 2008. gada 11. jūnija informatīvo dokumentu „Aptauju rezultāti ar mērķi apkopot kvantitatīvu informāciju par Eiropas apcietināšanas ordera izmantošanu — 2007. gads" ([9]),

([1]) OV L 138, 4.6.2009., 14. lpp.
([2]) http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm
([3]) OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.
([4]) OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.
([5]) OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.
([6]) OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.
([7]) OV C 24, 23.1.1998., 1. lpp.
([8]) OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.
([9]) 10330/2008

— ņemot vērā Parlamenta ieteikumu Padomei par Eiropas apcietināšanas ordera izvērtēšanu ([1]),

— ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/465/TI par kopīgām izmeklēšanas grupām ([2]) un Komisijas paziņojumu par Padomes 2002. gada 13. jūnijā pieņemto pamatlēmumu attiecībā uz kopīgās izmeklēšanas grupām COM(2004)0858),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada pētījumu „Eiropas apcietināšanas ordera un kopīgo izmeklēšanas grupu izmantošana valstu un Eiropas līmenī" ([3]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES ([4]) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI,

— ņemot vērā Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) 40 ieteikumus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanai,

— ņemot vērā 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ([5]),

— ņemot vērā 2005. gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ieved Kopienas teritorijā vai izved no tās ([6]),

— ņemot vērā 2006. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 1781/2006 attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju ([7]),

— ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Pamatlēmumu 2003/568/TI par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā ([8]) un Komisijas paziņojumu Padomei, kas balstās uz 9. pantu Padomes Pamatlēmumā 2003/568/TI (COM(2007)0328),

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju (tā saukto Meridas konvenciju),

— ņemot vērā Eiropas Padomes Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju un Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju; ņemot vērā Konvenciju par cīņu pret korupciju, kurā iesaistītas Eiropas Kopienas amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas, un ESAO Konvenciju par cīņu pret ārvalstu amatpersonu uzpirkšanu starptautiskos darījumos,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK ([9]) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, un tās turpmākos grozījumus,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta pētījumu „Finanšu iestādes un struktūrfondu ieviešana Itālijā" (2009. gads),

— ņemot vērā ES Narkomānijas apkarošanas stratēģiju (2005–2012) un ES Narkomānijas apkarošanas rīcības plānu (2009–2012),

([1]) OV C 291 E, 30.11.2006., 244. lpp.
([2]) OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.
([3]) PE 410.671.
([4]) OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.
([5]) OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.
([6]) OV L 309, 25.11.2005., 9. lpp.
([7]) OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.
([8]) OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp.
([9]) OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

— ņemot vērā ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja (*UNODC*) 2010. gada ziņojumu par situāciju narkotiku jomā pasaulē (*World Drug Report*),

— ņemot vērā Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra 2010. gada ziņojumu par narkomānijas problēmu Eiropā,

— ņemot vērā Komisijas pasūtīto Demokrātijas pētījumu centra pētījumu par organizētās noziedzības un korupcijas saistību (2010. gads),

— ņemot vērā Padomes 1996. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, un Komisijas 2007. gada 13. jūnija ieteikumu ([1]), ar ko nosaka darbību kopumu, lai izpildītu šo regulu,

— ņemot vērā „Transcrime" 2008. gadā veikto un Komisijas finansēto pētījumu „Reketa izspiešana — nepieciešamība pēc instrumenta cīņā ar organizēto noziedzību",

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 25. septembra rezolūciju par visaptverošu Eiropas mēroga plānu cīņai pret viltošanu un pirātismu un Padomes 2009. gada 23. oktobra rezolūciju par pastiprinātu muitas sadarbības stratēģiju,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību ([2]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta rakstisko deklarāciju Nr. 2/2010 par ES centieniem korupcijas apkarošanā,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Organizētās noziedzības rezultātā iegūtie līdzekļi. Noziedzība nedrīkst „atmaksāties" " (COM(2008)0766),

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A7-0333/2011),

A. tā kā viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem ir izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām, kur tiek veikti pasākumi, lai novērstu un apkarotu noziedzību (LESD 3. pants), un nodrošināt augstu drošības līmeni ar noziedzības novēršanas un apkarošanas pasākumiem, ar koordinācijas un sadarbības pasākumiem starp policiju un tiesu iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, kā arī ar nolēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās un, vajadzības gadījumā, ar krimināllikumu tuvināšanu (LESD 67. pants);

B. ņemot vērā, ka organizētā noziedzība rada ievērojamas sociālās izmaksas, pārkāpjot cilvēktiesības un graujot demokrātijas principus, novirzot un izšķiežot finanšu resursus, cilvēkresursus un citus resursus, kropļojot brīvo iekšējo tirgu, demoralizējot uzņēmumus un likumīgo ekonomisko darbību, veicinot korupciju, piesārņojot un iznīcinot vidi;

C. tā kā ir uztraucoši pierādījumi, kas rasti tiesu darbībā, policijas un žurnālistu veiktās izmeklēšanas gaitā un kas parāda, kā dažu dalībvalstu politiskajās aprindās, valsts sektorā un likumīgās saimnieciskās darbībās ir dziļi un stabili nostiprinājusies organizētā noziedzība; tā kā var pieņemt, ka līdzīgas darbības varētu būt veiktas arī pārējās Eiropas Savienības valstīs, tādējādi nostiprinot organizētās noziedzības stāvokli;

([1]) OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.

D. tā kā organizētās noziedzības mērķis un pamats ir gūt ekonomisku labumu un tā kā sekmīgu rezultātu panākšanai, novēršot un apkarojot šo problēmu, galvenā darbība ir jāvērš pret noziedzīgi iegūto līdzekļu identificēšanu, iesaldēšanu, izņemšanu un konfiscēšanu; tā kā pašreizējais tiesiskais regulējums ES līmenī nav pietiekams, lai nopietni risinātu šo problēmu, un ir nepieciešams regulējums, kas pieļauj, piemēram, tā saukto plašāko konfiskāciju un darbību ar līdzekļiem, kas reģistrēti uz citu personu vai organizāciju vārdu/nosaukumu; tā kā turklāt konfiscēto līdzekļu izmantošana sociāliem mērķiem veicina pozitīvu attieksmi pret stratēģijām, kuru mērķis ir organizētās noziedzības problēmas izskaušana, jo konfiscētie līdzekļi nav vairs jāuzskata vienīgi par noziedzīgajai organizācijai atņemtiem resursiem, bet kā dubults konstruktīvs faktors, kas gan palīdz novērst organizēto noziedzību, gan veicina ekonomisko un sociālo attīstību;

E. ņemot vērā, ka noziedzīgās organizācijas arvien paplašina savas darbības jomas, kas ietver, piemēram, starptautisku narkotisko vielu tirdzniecību, cilvēku tirdzniecību un izmantošanu, finanšu noziegumus, starptautisku ieroču tirdzniecību, viltošanu, kibernoziegumus, noziegumus pret vidi, valsts līdzekļu novirzīšanu, krāpšanu un izspiešanu, un lielākā daļa no šīm darbībām tiek veiktas starptautiskā un Eiropas līmenī; tā kā liela daļa šajās noziedzīgajās darbībās iegūto līdzekļu tiek legalizēti;

F. tā kā organizētā noziedzība daudz vairāk apdraud nelegāli ieceļojušas sievietes un meitenes, piemēram, prostitūcijas un cilvēku tirdzniecības dēļ, nekā sievietes un meitenes, kuras ir ES dalībvalstu valstspiederīgās;

G. tā kā — lai gan nav veikts visaptverošs pētījums, mafijas tipa noziedzīgo organizāciju darījumu apjoms Eiropā ir iespaidīgs, kas īpaši attiecas uz Itālijas organizētās noziedzības grupām, kuru ienākumi, kā to pierāda daudzi pētījumi (tostarp „Eurispes" pētījums) un apstiprina *Eurojust*, Eiropola un *Frontex* 2010. gada kopējais ziņojums, varētu būt aptuveni EUR 135 miljardi, kas ir vairāk nekā sešu ES dalībvalstu IKP, un šajā sakarībā pirmām kārtām jāmin „Ndrangheta", kas ir ES valstīs un pasaulē visvairāk izplatītais mafijas grupējums, kura aptuvenie ienākumi gadā ir vismaz EUR 44 miljardi;

H. tā kā organizētās noziedzības draudi Eiropas Savienībai pārsniedz tās robežas un tāpēc ar tiem ir jācīnās, pienācīgi ņemot vērā nepieciešamību pēc globālas un starptautiskas pieejas un ciešas sadarbības ar trešām valstīm un starptautiskām institūcijām, piemēram, Interpolu un *UNODC*;

I. tā kā korupcija ir standartlīdzeklis, kuru organizētās noziedzības grupas izmanto izspiešanai vai atlīdzināšanai, lai novirzītu valsts resursus un iekļūtu vietējā politikā, valsts administrācijā un privātajā sektorā;

J. tā kā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana ir viens no slēptākajiem kanāliem, pa kuru iespējams legālā darbībā iepludināt nelegālo darbību un kas ir būtiska pāreja, bez kuras noziedzīgi iegūta pirktspēja būtu izmantojama tikai nelegālo aprindu iekšpusē, bet nevarētu kļūt par īstu ekonomisko spēku; tā kā starptautiskā sadarbība ir būtiska, lai efektīvi risinātu nelegāli iegūtas naudas līdzekļu legalizēšanas problēmu;

K. tā kā starptautiskā narkotisko vielu tirdzniecība ir galvenais organizētās noziedzības un mafijas grupējumu ienākumu avots, ar ko izveido to ekonomisko un sociālo pamatu; tā kā Eiropas Savienība ir viens no lielākajiem narkotisko vielu (heroīna, kokaīna un marihuānas) tirgiem un ražotājiem (īpaši sintētisko narkotiku jomā); tā kā šī tirdzniecība aptver arī daudzas skaidri identificējamas ražotājvalstis un tranzītvalstis ārpus Eiropas, īpaši Dienvidamerikā, Rietumāfrikā un Āzijā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

L. tā kā izspiešana, rekets un augļošana ir daži no veidiem, kā organizētā noziedzība iespiežas likumīgā saimnieciskā darbībā, ievērojami kropļojot jebkādu brīvā tirgus apveidu un pārkāpjot pilsoņu, uzņēmēju, darba ņēmēju un profesionāļu tiesības; tā kā saskaņā ar Komisijas finansēto „Transcrime" 2008. gada pētījumu — „Pētījums par reketa izspiešanu — jauna instrumenta nepieciešamība cīņā pret organizēto noziedzību" — šī problēma sasniedz draudīgus apjomus vismaz pusē no ES dalībvalstīm, un arī pārējās dalībvalstīs tās apjoms ir ievērojams; tā kā pastāv tieša saistība starp reketa izspiešanas izplatību, teritorijas kontroles pakāpi un organizētās noziedzības grupu veikto saimniecisko un uzņēmējdarbību un politisko darbību; tā kā reketa izspiešanas efektīvai apkarošanai pirmām kārtām ir jāiedrošina upuri ziņot par noziedzīgiem nodarījumiem un jānodrošina, lai oficiālās iestādes saglabātu spēcīgu ietekmi,

Ievads

1. atzinīgi vērtē Stokholmas programmā, attiecīgajā rīcības plānā un iekšējās drošības stratēģijā izveidotās iniciatīvas cīņā pret organizēto noziedzību un cer, ka nākamajās trijās prezidentūrās cīņa pret organizēto noziedzību būs viena no politikas prioritātēm un ka tiks sasniegti reāli rezultāti;

2. izsaka pārliecību, ka organizētā noziedzība — būdama vai nebūdama mafijas veids — ir viens no lielākajiem draudiem ES iekšējai drošībai un pilsoņu brīvībai; uzskata — lai gan ir risks, ka noziedzīgās organizācijas var arvien biežāk sadarboties ar terorisma organizācijām, organizētās noziedzības problēma un terorisma problēma ir jārisina atsevišķi, un prasa izveidot īpašu horizontālu ES stratēģiju šajā jomā, kurā ietver tiesiskus un praktiskus pasākumus, līdzekļu piesaistīšanu un precīzu ieviešanas grafiku; atbalsta Padomes 2010. gada 8. un 9. novembrī pieņemtos secinājumus par ES politikas cikla izveidi un īstenošanu organizētas un smagas starptautiskas noziedzības jomā un aicina Padomi pārskatīt lēmumu un paredzēt Parlamenta līdzdalību prioritāšu identificēšanā, stratēģisko mērķu apspriešanā un politikas cikla rezultātu novērtēšanā;

3. atbalsta dalībvalstu centienus apkarot organizēto noziedzību un mudina tās stiprināt tiesu iestādes un policijas spēkus, pamatojoties uz jaunāko labāko pieredzi, tostarp salīdzinot tiesību aktus un resursus, kuri paredzēti pasākumu atbalstam, kā arī piešķirt šim mērķis pietiekamus cilvēkresursus un finanšu resursus; aicina dalībvalstis izmantot preventīvu izmeklēšanas pieeju, izstrādāt valstu plānus cīņā pret organizēto noziedzību un nodrošināt centralizētu darbību koordināciju, izmantojot īpašas atbilstošas struktūras un dažu dalībvalstu sekmīgāko paraugpraksi; prasa, lai Pastāvīgā komiteja operatīvai sadarbībai iekšējās drošības jautājumos (*COSI*) rīkotu ikgadējas sanāksmes, kurās piedalītos vismaz dalībvalstis, Komisija, Padome, Eiropas Parlaments, Eiropols un *Eurojust* un kurās apspriestu sasniegtos rezultātus un turpmākos plānus organizētās noziedzības apkarošanai ES un valstu līmenī;

4. uzsver, ka visos pasākumos cīņā pret organizēto noziedzību pilnībā jāņem vērā pamattiesības, tiem jāatbilst mērķiem, kuri nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā saskaņā ar Pamattiesību hartas 52. pantu, un ka šādu pasākumu īstenošanā nedrīkst nevajadzīgi ierobežot personu brīvību, kā noteikts Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, ES Pamattiesību hartā un konstitucionālajos principos, kuri dalībvalstīm ir kopēji;

5. norāda, ka LESD 222. pantā ir noteikts Eiropas Savienības un tās dalībvalstu tiesiskais pienākums ir īstenot solidaritātes klauzulu, izsaka dziļas bažas par organizētās noziedzības mēģinājumu iekļūt valsts politiskajā, visu līmeņu administratīvajā, ekonomiskajā un finansiālajā struktūrā; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis koncentrēt preventīvu rīcību cīņā pret noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, tostarp tiem, kas bieži vien slēpti aiz citu personu un atbalstītāju, politisko iestāžu un lobētāju grupu tīkla; uzsver, ka centienos cīņā pret organizēto noziedzību pilnībā jāņem vērā „balto apkaklīšu" noziedzīgie nodarījumi;

ES tiesību aktu sistēmas uzlabošana

6. aicina dalībvalstis — tā kā starptautiskie noziedzības tīkli ir ļoti aktīvi un organizētās noziedzības mērogs un sarežģītība aizvien pieaug — uzlabot sadarbību un koordināciju un tuvināt tiesību aktus, īpaši attiecībā uz kopīgu metožu izveidi un noziedzīgo nodarījumu veidiem, ņemot vērā to valstu tiesisko sistēmu paraugpraksi, kuras ir sekmīgākās organizētās noziedzības apkarošanā; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka savlaicīgi un efektīvi notiek visu to Eiropas un starptautisko instrumentu ratifikācija un/vai transponēšana, kuri tieši vai netieši saistīti ar cīņu pret organizēto noziedzību;

7. aicina Komisiju — ņemot vērā ārkārtīgi ierobežoto ietekmi, kāda uz dalībvalstu tiesību sistēmām ir Pamatlēmumam 2008/841/TI par organizēto noziedzību, jo ar šo lēmumu nav panākti nozīmīgi uzlabojumi valstu tiesību aktos vai reālajā sadarbībā cīņā pret organizēto noziedzību — līdz 2013. gada beigām iesniegt direktīvas priekšlikumu, kurā tiktu dota konkrētāka organizētās noziedzības definīcija un būtu labāk atspoguļotas tās galvenās īpašības, pievēršot īpašu uzmanību būtiskajam jēdzienam „organizācija" un ņemot arī vērā jaunus organizētās noziedzības veidus; prasa attiecībā uz līdzdalību noziedzīgā organizācijā un pienācīgi ņemot vērā atšķirīgās un specifiskās dažādu valstu tiesību sistēmu īpatnības, veikt pētījumu par iespēju atcelt pašreizējo divkāršo pieeju (ar kuru soda gan par līdzdalību, gan konspirāciju), un noteikt organizētās noziedzības veiktos tipiskos noziedzīgos nodarījumus neatkarīgi no dalībvalstu tiesību sistēmās noteiktā maksimālā soda mēra, kurus var uzskatīt par šādiem nodarījumiem; prasa arī stingrāk vērtēt jautājumu par krimināLatbildības piemērošanu visu veidu atbalstam noziedzīgām organizācijām;

8. aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu direktīvai par noziedzīgi iegūto līdzekļu aresta un konfiskācijas procedūru, kā noteikts tās 2011. gada darba programmā, un, ņemot vērā prasību ievērot pamattiesības, kā noteikts Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, tāpēc aicina Komisiju:

— izstrādāt noteikumus par to, kā efektīvi izmantot tādus instrumentus kā paplašināta konfiskācija un konfiskācija bez notiesājoša sprieduma;

— izstrādāt noteikumus par iespēju atvieglot pierādīšanas pienākumu, kas attiecas uz tādas personas īpašumā esošo līdzekļu izcelsmi, kura ir notiesāta par smagu noziedzīgu nodarījumu (tostarp nodarījumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību);

— veicināt tādu instrumentu ieviešanu dalībvalstu tiesību sistēmās, kuri saskaņā ar krimināltiesībām, civiltiesībām vai nodokļu likumiem attiecīgi ļautu mazināt pierādīšanas pienākumu, kas attiecas uz tādas personas īpašumā esošu aktīvu izcelsmi, kura ir apsūdzēta ar organizētu noziedzību saistītā nodarījumā;

— iekļaut priekšlikumā noteikumus, kas ļauj arestēt un arī konfiscēt trešām personām nodotus aktīvus; prasa arī šādos gadījumos par noziedzīgiem nodarījumiem uzskatīt aizsegdarbības, jo personu nolūks ir apiet aktīvu aizsardzības pasākumu izpildi vai veicināt tādu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu saņemšanu, legalizāciju un izmantošanu; tāpēc aicina Komisiju tiesību aktu priekšlikumos noteikt, ka jēdziens „noziedzīgi iegūti līdzekļi", kas noteikts Palermo parakstītajā Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijā un iekļauts Pamatlēmumā 2008/841/TI, nozīmē ne tikai peļņu; aicina dalībvalstis nekavējoties integrēt šo jēdzienu tiesību aktos, lai nodrošinātu, ka jebkuri ienākumi, kas tieši vai netieši gūti noziedzīgos nodarījumos saistībā ar organizēto noziedzību, var tik arestēti un konfiscēti;

9. aicina Komisiju pieņemt un atbalstīt steidzamo nepieciešamību izstrādāt Eiropas tiesību aktus par konfiscēto noziedzīgi iegūtu līdzekļu izmantošanu sociāliem mērķiem, tostarp liecinieku aizsardzībai, lai noziedzīgo organizāciju un ar tām saistīto personu līdzekļus varētu no jauna ievadīt legālā, godīgā un pārredzamā un labvēlīgā ekonomikas apritē;

10. atbalsta ciešāku dalībvalstu sadarbību saistībā ar aresta un konfiskācijas orderu atzīšanu un atbilstošu izpildi; uzskata, ka līdzekļu atguves dienestiem ir būtiska nozīme cīņā pret organizēto noziedzību un ka tie ir jāatbalsta, pēc iespējas drīz nodrošinot tiem nepieciešamos resursus, specializētās zināšanas un pilnvaras; atbalsta Komisijas veikto analīzi par galvenajām problēmām, ar kurām saskaras pašreizējie līdzekļu atguves dienesti; aicina Komisiju stiprināt līdzekļu atguves dienestu nozīmi un kompetenci un piešķirt tiem elastīgāku un vienlīdzīgāku piekļuvi informācijai, ievērojot ES pamattiesības un personas datu aizsardzības standartus;

11. aicina Komisiju līdz 2013. gada beigām veikt pētījumu par izmeklēšanas praksi, ko izmanto dalībvalstīs, lai cīnītos pret organizēto noziedzību, pievēršot īpašu uzmanību tādu līdzekļu izmantošanai kā telefona sarunu noklausīšanās, parasto sarunu noklausīšanās, kratīšanas procedūras, aresta izpildes atlikšana, konfiskācijas atlikšana, slepenās operācijas un kontrolētas un uzraudzītas piegādes operācijas; aicina Komisiju līdz 2014. gada beigām saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību darbību 87. panta 2. punkta c) apakšpunktu iesniegt priekšlikumu direktīvai par kopīgām izmeklēšanas metodēm, lai cīnītos pret organizēto noziedzību;

12. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt atbilstošu organizētās noziedzības primāro un sekundāro upuru, liecinieku, informētāju, ziņu piegādātāju un viņu ģimeņu aizsardzību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimuma standartus, tomēr prasa, lai ES tiesību aktos tiktu iekļauta arī liecinieku, informētāju, ziņu piegādātāju un viņu ģimeņu aizsardzība; prasa vienlīdzīgu attieksmi pret visiem upuriem (īpaši pret upuriem, kuri cietuši organizētās noziedzības un terorisma dēļ un kuri tikuši ievainoti dienesta pienākumu pildīšanas laikā), kā arī to, lai liecinieku, informētāju, ziņu piegādātāju un viņu ģimeņu aizsardzība tiktu nodrošināta gan tiesvedības laikā, gan pēc tās; uzsver, ka nepilngadīgām personām, ja tās ir kļuvušas par organizētās noziedzības upuriem, ir nepieciešama īpaša uzmanība, pieeja, aizsardzība, palīdzība un norādes; aicina Komisiju noteikt skaidras pamatnostādnes, lai palīdzētu lieciniekiem, informētājiem, ziņu piegādātājiem un viņu ģimenēm, piešķirot viņiem Eiropas starptautisko juridisko statusu un paplašinot aizsardzību, kas viņiem piešķirta kādā no dalībvalstīm, ja to pieprasa informētāju, liecinieku vai ziņu piegādātāju izcelsmes dalībvalsts; ierosina dibināt Eiropas fondu, ar kuru aizsargātu un palīdzētu organizētās noziedzības upuriem un lieciniekiem, tostarp sniedzot atbalstu dalībvalstīs atzītajām nevalstiskajām organizācijām, kas cīnās pret mafiju un izspiešanu; atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir pieņēmušas tiesību aktus, lai uzlabotu liecinieku un informētāju aizsardzību ar organizēto noziedzību saistītajās lietās (piemēram, ļaujot izmantot tiesas procesus no attāluma);

13. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt noziedzības upuru ģimeņu asociāciju nozīmi, šādu asociāciju un iestāžu dialogu, kā arī noziedzības upuru ģimeņu asociāciju ES līmeņa foruma izveidi;

Cīņa pret dziļi iesakņojušos mafijas tipa organizēto noziedzību ES

14. mudina Komisiju izstrādāt priekšlikumu direktīvai, ar ko visās dalībvalstīs saistību ar mafiju vai citām noziedzīgām aprindām noteiktu par sodāmu noziedzīgu nodarījumu, lai varētu sodīt tās noziedzīgās organizācijas, kuras gūst labumu no savas pastāvēšanas ar spēju izmantot spiedienu — pat bez konkrētiem vardarbības vai draudu aktiem — un kuras veic noziedzīgas darbības, lai ietekmētu ekonomiku, valsts pārvaldi, sabiedriskos pakalpojumus un vēlēšanu sistēmu;

15. pauž nodomu triju mēnešu laikā pēc šīs rezolūcijas apstiprināšanas izveidot īpašu komiteju darbam pret tādu noziedzīgo organizāciju, tostarp mafijas, izplatību, kas darbojas pārrobežu līmenī, un vienu no komitejas mērķiem izvirzīt izpēti par šīs parādības izplatības apjomu un tās negatīvo ietekmi sociālajā un ekonomikas jomā Eiropas Savienībā, tostarp par problēmu saistībā ar valsts līdzekļu novirzīšanu, ko veic noziedzīgās organizācijas un mafija, un viņu iekļūšanu valsts sektorā, kā arī par legālās ekonomikas un finanšu sistēmas iedragāšanu, turklāt par mērķi izvirzīt tiesību aktu kopuma izveidi, lai mazinātu šos reālos un apstiprinātos draudus Eiropas Savienībai un tās pilsoņiem; tāpēc aicina Priekšsēdētāju konferenci iesniegt priekšlikumu saskaņā ar Reglamenta 184. pantu;

16. aicina Komisiju līdz 2013. gada jūnijam sadarbībā ar Eiropolu un *Eurojust* veikt pētījumu, lai novērtētu transnacionālās organizētās noziedzības negatīvo ietekmi Eiropas Savienībā; aicina Eiropolu līdz 2012. gadam izstrādāt tematisku Eiropas organizētās noziedzības draudu novērtējumu (*OCTA*) par draudiem, ko rada mafijas tipa noziedzīgo organizāciju klātbūtne ES;

17. uzsver, ka saskaņā ar 2011. gadā publicēto Eiropola *OCTA* ziņojumu (Eiropas Savienības veiktais novērtējums par organizētās noziedzības draudiem) noziedzīgām organizācijām ir raksturīga pārsteidzoša spēja pielāgoties un tās ļoti ātri atrod un izmanto jaunus nelikumīgus tirgus; tāpēc uzskata, ka ir jācīnās ne tikai pret tradicionālajām organizētās noziedzības darbībām, bet arī īpaša uzmanība jāpievērš jaunajiem organizētās noziedzības veidiem;

Ar cīņu pret organizēto noziedzību dažādā veidā saistīto Eiropas struktūru darbības uzlabošana un saiknes stiprināšana ar citām starptautiskām institūcijām

18. aicina dalībvalstis nekavējoties transponēt un īstenot Padomes Lēmumu 2009/426/TI par *Eurojust* stiprināšanu un nodrošināt atbilstību visiem tajā noteiktajiem ieteikumiem; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to *Eurojust* valsts pārstāvji nekavējoties tiek informēti par noziegumiem, kuri izdarīti vismaz divās dalībvalstīs un attiecībā uz kuriem ir iegūtas skaidras norādes, ka tajos iesaistīta noziedzīga organizācija; uzsver nepieciešamību stiprināt *Eurojust* efektīvākai cīņai pret transnacionālo organizēto noziedzību, ņemot vērā tā iniciatīvas pilnvaras, jo īpaši pilnvaras uzsākt izmeklēšanu, kā arī tās pilnvaras, kas piešķirtas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 85. pantu; aicina Eiropas iestādes īstenot politisko ietekmi starptautiskā līmenī, lai pārskatītu iespējas veikt Eiropas Savienības, tostarp *Eurojust*, gūtās pieredzes apmaiņu arī starptautiskā līmenī un, iespējams, piedāvājot līdz šim Eiropas Savienības līmenī apgūto zinātību (*know-how*);

19. aicina Komisiju pēc iespējas drīz veikt ietekmes novērtējumu par Eiropas Prokuratūras izveides pievienoto vērtību, apsverot iespēju paplašināt tās darbības jomu un iekļaut cīņu pret smagām pārrobežu organizētās noziedzības darbībām un korupciju, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 86. panta 4. punktā, un ņemot vērā ietekmi uz pamattiesībām, un jo īpaši aizstāvības tiesībām, un nepieciešamību iepriekš saskaņot procesuālās un materiālās krimināltiesību normas, kā arī krimināls jurisdikcijas noteikumus; aicina Komisiju uzsākt konsultācijas ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp Pamattiesību aģentūru, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, Eiropas Padomi, Eiropas Parlamentu, dalībvalstu parlamentiem un pilsonisko sabiedrību, lai apspriestu Eiropas Prokuratūras iespējamās izveides ietekmi;

20. atbalsta piecu gadu stratēģiju Eiropola attīstībai, kas izstrādāta 2009. gadā; aicina Eiropolu organizēt sanāksmes un veidot attiecības ar Eiropas Parlamentu, lai regulāri kopīgi pārskatītu progresu šīs stratēģijas īstenošanā un risinātu problēmas; aicina Eiropolu aktīvāk iesaistīties organizētās noziedzības un mafijas noziedzības apkarošanā, organizācijā izveidojot un nostiprinot īpašu sekciju un piešķirot vairāk finansējuma šajā jomā; aicina Eiropolu vēl ciešāk sadarboties ar Interpolu un veicināt savstarpējo integrāciju, lai cīnītos pret noziedzīgajām organizācijām starptautiskā līmenī, pievēršot īpašu uzmanību jautājumam par informācijas apmaiņu; aicina Eiropolu izveidot ciešākas saiknes un noslēgt stratēģiskos un darbības nolīgumus ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs;

21. aicina dalībvalstis un Komisiju reāli uzlabot sadarbību starp valsts policijas dienestiem, maksimāli novēršot formālos šķēršļus;

22. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi uzlabot praktisko sadarbību starp dalībvalstu policiju un tiesu iestādēm, lai veicinātu informācijas apmaiņu par noziedzīgām organizācijām un koordinētu izmeklēšanu; šim nolūkam aicina Komisiju un *Eurojust* izveidot efektīvāku valsts kontaktpunktu tīklu; turklāt pieprasa Komisijai iesniegt gada ziņojumus par panākto progresu attiecībā uz pastiprinātu sadarbību starp policiju un tiesu iestādēm organizētās noziedzības apkarošanas jomā;

23. atzīst, ka, neskatoties uz abpusēji noslēgtiem protokoliem un nolīgumiem starp Eiropolu, *Eurojust* un *OLAF*, joprojām pastāv ievērojamas iespējas uzlabot sadarbību starp šīm iestādēm; tāpēc aicina Eiropolu, *Eurojust*, *OLAF* un Eiropas koordinatoru cilvēku tirdzniecības apkarošanas jomā konkrēti un kopīgi novērtēt un pastāvīgi atjaunināt sadarbības nolīgumus, kā arī īstenot tos, īpaši attiecībā uz lietu kopsavilkumu un ar lietām saistītās informācijas, stratēģiskas informācijas un datu apmaiņu; uzskata — lai Eiropola, *Eurojust* un *OLAF* sadarbība būtu patiesi efektīva, jānosaka skaidrs atbildības sadalījums, izvairoties no darbību dublēšanās; aicina Komisiju veikt pētījumu, lai novērtētu ES un dalībvalstu noziedzības apkarošanas aģentūru darbības efektivitāti;

Savstarpējās atzīšanas principa izvēršana spriedumos, kas pieņemti krimināllietās, un tiesu iestāžu un policijas sadarbības uzlabošana Eiropas Savienībā un ar trešām valstīm

24. apzinās — lai pārvarētu reālos šķēršļus tiesu sistēmu sadarbībā, sevišķa uzmanība jāpievērš tiesu iestāžu un policijas informēšanai un izpratnes veicināšanai, un aicina dalībvalstis piešķirt politisku prioritāti tiesu sistēmas un policijas spēku apmācībai; vienlaikus aicina Komisiju koncentrēt atbilstīgus resursus, tostarp finansējumu, lai atbalstītu dalībvalstu darbību;

25. atzīst, ka tiesu iestāžu sadarbība, tostarp starp dalībvalstīm, ir viens no pīlāriem cīņā pret transnacionālo organizēto noziedzību un kopīgas drošības un tiesiskuma telpas izveidē, un aicina dalībvalstis ievērot savas saistības un nekavējoties transponēt visus ES līmenī esošos tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā, it īpaši 2000. gada Konvenciju par savstarpēju palīdzību krimināllietās un tās 2001. gada protokolu, kā arī pamatlēmumu par kopīgām izmeklēšanas grupām; pauž pārliecību — lai pārvarētu reālos šķēršļus tiesu iestāžu sadarbībā, sevišķa uzmanība jāpievērš tiesu un policijas iestāžu un aizstāvības advokātu informēšanai un izpratnes veicināšanai, un aicina dalībvalstis piešķirt politisku prioritāti tiesu iestāžu darbinieku un policijas spēku apmācībai, kā arī aizstāvības tiesībām; vienlaikus aicina Komisiju piešķirt atbilstošus resursus, tostarp finansējumu, lai atbalstītu dalībvalstu darbību;

26. aicina dalībvalstis un Komisiju turpināt centienus Eiropas apcietināšanas ordera efektīvā īstenošanā; aicina Komisiju izvērtēt, vai varētu pārstrādāt tā Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamatojumu, kas minēts pamatlēmuma 4. pantā, lai tas atbilstu Savienības pamattiesību pienākumiem un lai ņemtu vērā pieredzi, kas gūta saistībā ar izrietošajiem savstarpējas atzīšanas instrumentiem, kuri parasti attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību, tostarp nodarījumu par iesaistīšanos mafijas organizācijās; aicina dalībvalstu tiesu iestādes darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka to izdotie Eiropas apcietināšanas orderi vienmēr tiek nosūtīti Interpolam;

27. atzīst, ka cīņā pret pārrobežu organizēto noziedzību būtiska nozīme ir apvienotajām izmeklēšanas grupām, un pauž bažas par to, ka attiecīgā pamatlēmuma neatbilstīgas transponēšanas un dažu valstu tiesu iestāžu kavēšanās dēļ šis izmeklēšanas instruments netiek efektīvi izmantots; aicina Komisiju un Padomi dot jaunu stimulu apvienoto izmeklēšanas grupu darbam, nodrošinot gan Pamatlēmuma 2002/465/TI pilnīgu īstenošanu visās dalībvalstīs, gan arī atbilstīgu finansiālo atbalstu; uzsver, ka apvienoto izmeklēšanas grupu darbības rezultātus var izvērtēt Eiropas līmenī (piemēram, ņemot vērā konfiscēto preču vērtību) un valstu līmenī (piemēram, ņemot vērā individuālu grupas locekļu efektivitāti), un aicina Komisiju risināt šo jautājumu sadarbībā ar *Eurojust* un Eiropolu;

28. atgādina, ka robežas nav šķērslis organizētajai noziedzībai; tādēļ uzskata, ka Eiropas cīņā pret organizēto noziedzību jāiekļauj šīs parādības ārējais aspekts; norāda, ka tālab ir svarīgi ciešāk iesaistīt Eiropas Ārējās darbības dienestu un jo īpaši Apvienoto situāciju centru (*SitCen*); aicina Komisiju arī turpmāk uzlabot nolīgumu ar trešām valstīm par sadarbību tiesu iestāžu darbā un izmeklēšanā efektivitāti un regulāri tos atjaunināt, lai cīnītos pret pārrobežu organizēto noziedzību; turklāt aicina, izstrādājot šādus nolīgumus, pienācīgi ņemt vērā īpašus apdraudējumus, ko Eiropas Savienības iekšējai un ārējai drošībai rada organizētā

noziedzība konkrētās valstīs; aicina Eiropolu biežāk un sīkāk analizēt ārpuskopienas noziedzīgo organizāciju darbību, kas tieši vai netieši ietekmē Eiropas Savienību; uzskata, ka ir būtiski turpināt un pastiprināt Eiropas Savienības un starptautisko iestāžu centienus Balkānu valstīs, it īpaši saistībā ar cīņu pret organizēto noziedzību; aicina Komisiju sadarbībā ar Eiropolu izstrādāt kopīgu projektu ar Interpolu, lai atbalstītu reģionālās sistēmas izveidi un īstenošanu policijas un tiesu iestāžu informācijas apmaiņai ar Rietumāfriku, piedāvājot Rietumāfrikas Valstu ekonomikas savienībai zinātību un resursus svarīgajā mācību un kontroles jomā;

Citi ieteikumi attiecībā uz cīņu pret organizēto noziedzību

29. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt likumu ievērošanas kultūru un vairot pilsoņu un vispārējās sabiedrības informētību un izpratni par šo problēmu; šajā sakarībā uzsver plašsaziņas līdzekļu nozīmīgo lomu, kuriem jābūt brīviem no ārējās ietekmes un kuriem ir jābūt iespējai izmeklēt un publiskot organizētās noziedzības saiknes ar spēcīgām ietekmes jomām; uzskata, ka šo pasākumu īstenošana ir jānodrošina, pienācīgi ievērojot pamattiesības uz personas cieņu, godu un privātumu; aicina Komisiju ierosināt īpašus rīcības plānus, lai sekmētu likumu ievērošanas kultūru, cita starpā izveidojot šim nolūkam īpašus budžeta posteņus;

30. uzsver, ka Eiropas iestādēm un dalībvalstīm cīņā pret bērnu tirdzniecību ir jāizmanto holistiska pieeja, apkopojot intervences pasākumu īstenošanu dažādās jomās, lai aizsargātu bērnu tirdzniecības faktisko un potenciālo upuru tiesības; uzstāj, ka dalībvalstīm būtu aktīvi jāpiedalās cīņā pret nelikumīgu adopciju un jāizveido sistēma, ar ko tiktu nodrošināta pamestu un adoptētu bērnu turpmāko gaitu pārredzamība un efektīva uzraudzība;

31. uzsver valsts sektora pārredzamības svarīgo nozīmi cīņā pret organizēto noziedzību un aicina Komisiju rīkoties, lai izstrādātu nepieciešamos noteikumus un nodrošinātu, ka ES finansējuma piešķiršana un izmantošana ir pilnībā izsekojama un ka to uzrauga gan kompetentās iestādes, gan pilsoņi un plašsaziņas līdzekļi; prasa savlaicīgi publicēt šādu informāciju atbilstīgā interneta vietnē mašīnlasāmā, salīdzināmā un atvērtā datu formātā vismaz vienā no Eiropas Savienības darba valodām, lai nodrošinātu, ka minētā informācija ir viegli pieejama un ka to atkārtoti var izmantot un apstrādāt pilsoniskās sabiedrības pārstāvji; aicina dalībvalstis pieņemt līdzīgus noteikumus, lai valsts līdzekļu izmantošana kļūtu pārredzamāka, īpaši attiecībā uz vietējām pašvaldībām, kurās organizētajai noziedzībai ir vieglāk iekļūt, ņemot vērā organizētās noziedzības apkarošanas darbībām raksturīgo slepenību;

32. aicina, ievērojot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, ieviest atbilstīgu sodu sistēmu un piemērotus aizturēšanas noteikumus noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību, lai novērstu gan noziegumu veikšanu, gan to, ka apcietinājuma laikā ir iespējams turpināt vadīt organizācijas vai veicināt to mērķu sasniegšanu, izraisot turpmākus noziegumus;

Pasākumi cīņā pret organizēto noziedzību konkrētās jomās

33. izsaka pārliecību, ka pastāv reāla saistība starp organizēto noziedzību un korupciju, un vēlreiz uzsver aicinājumu, kas jau izteikts, pieņemot rakstisko deklarāciju 02/2010, izveidot objektīvu un skaitļos izsakāmu 27 dalībvalstu politiku izvērtēšanas un kontroles mehānismu cīņā pret korupciju, kā arī visaptverošu Eiropas iestāžu pretkorupcijas politiku; uzsver, ka jāīsteno aktīva pieeja korupcijas apkarošanai, un aicina Komisiju svarīgu nozīmi piešķirt pasākumiem cīņā pret korupciju gan valsts sektorā, gan privātajā sektorā; turklāt uzskata par prioritāti izstrādāt efektīvus pasākumus korupcijas apkarošanai kaimiņattiecību politikā, pirmspievienošanās politikā un līdzekļu, it īpaši Eiropas Investīciju bankas līdzekļu, izmantošanas jomā, kas piešķirti kā atbalsts attīstībai, kā arī pret korupciju jaunajās iestādes, kuras tiek veidotas Eiropas Ārējās darbības dienesta paspārnē; aicina Komisiju par veiktajiem pasākumiem un sasniegtajiem rezultātiem informēt Parlamentu un ieviest efektīvu uzraudzību pār tiem;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

34. aicina dalībvalstis nekavējoties ratificēt starptautiskos pretkorupcijas instrumentus, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret korupciju un Eiropas Padomes Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju un Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju (1999. gads);

35. apņemas izveidot standartus, lai nodrošinātu, ka iespēja kandidēt Eiropas Parlamentā tiek liegta personām, kas notiesātas ar spēkā stājušos spriedumu noziegumos par līdzdalību noziedzīgās organizācijās vai noziedzīgos nodarījumos, ko parasti veic saistībā ar tām (piemēram, cilvēku tirdzniecībā, starptautiskā narkotiku tirdzniecībā, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijā, krāpšanā, korupcijā un izspiešanā); aicina dalībvalstis izveidot līdzīgus standartus attiecībā uz valsts vai vietējo pašvaldību vēlēšanām;

36. aicina Komisiju izstrādāt skaidras pamatnostādnes un atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus, lai liegtu iespēju uzņēmumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību un mafiju, piedalīties publiskā iepirkuma konkursos un publiskā iepirkuma pārvaldībā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt finanšu plūsmu izsekojamību saistībā ar valsts pasūtījumiem un pakalpojumu un piegādes līgumiem un izvērtēt noteikumu ieviešanu, lai sodītu personas, kuras iejaucas valsts pasūtījuma līgumu piešķiršanas administratīvajās procedūrās; aicina Komisiju nodrošināt Direktīvas 2004/18/EK 45. panta pilnīgu un pareizu piemērošanu, principā svītrojot „pašattīrīšanās" mehānismus un skaidri nosakot, ka pret juridiskām un fiziskām personām izvirzītās apsūdzības ir iemesls izslēgšanai, un nodrošinot, ka šāds izslēgšanas iemesls tiek piemērots pastāvīgi vai saprātīgā periodā, nevis tikai soda izciešanas laikā; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, nosakot iemeslus izslēgšanai no dalības valsts iepirkuma procedūrās un īpašas piesardzības prasības attiecībā uz personām, par kurām notiek izmeklēšana vai kuras nodotas kriminālvajāšanai; prasa paplašināt to noziedzīgo nodarījumu sarakstu, kas var būt izslēgšanas iemesls, iekļaujot tajā visus noziegumus, kas parasti tiek veikti saistībā ar organizēto noziedzību, un prasa rīkoties, lai novērstu attiecīgo tiesību aktu apiešanu, ja izmanto citu personu un atbalstītāju aizsegu; aicina dalībvalstis pieņemt līdzīgus pasākumus attiecībā uz visiem līgumu, koncesijas, licences un valsts atbalsta veidiem, pat ja uz tiem neattiecas ES tiesību akti; aicina Komisiju izstrādāt atbilstīgus tiesību aktus un darbības instrumentus informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā un dalībvalstu un ES iestāžu un aģentūru starpā un tā saukto „melno sarakstu" izveidei, lai novērstu publiskā finansējuma neatbilstīgu izmantošanu Eiropas Savienībā;

37. atzinīgi vērtē Direktīvas 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu pieņemšanu, proti, par parādību, kas bieži saistīta ar tādām organizētās noziedzības darbībām kā prostitūcijas un darbaspēka izmantošana, orgānu izgriešana un verdzināšana; uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi ātri un efektīvi īstenot minēto direktīvu;

38. mudina dalībvalstis un ES iestādes pievērst pienācīgu uzmanību tam, ka organizētā noziedzība turpina pilnveidot savu darbību un aizstāvēt savas intereses, tostarp iesaistoties narkotiku tirdzniecībā, un cenšas paplašināt narkotiku tirdzniecības globālo tirgu, apgūstot jaunus tirgus un piedāvājot jaunas vielas;

39. aicina Eiropas Investīciju banku un visas dalībvalstu finanšu iestādes, kuras piedāvā Eiropas finansējumu attīstībai, uzlabot savu politiku saistībā ar ārzonu finanšu centriem un jurisdikcijām, kuras nevēlas sadarboties, it īpaši izveidojot stingrāk uzraugāmu jurisdikciju sarakstu, pamatojoties uz ESAO tā saukto „melno sarakstu" un „pelēko sarakstu", un nepieciešamības gadījumā veicot katras attiecīgās valsts īpašu uzticamības pārbaudi, vienlaikus aizliedzot jebkāda veida atbalstu finanšu starpniekiem augsta riska jurisdikcijās un pieprasot to uzņēmumu pārvietošanu, kas reģistrēti tādās jurisdikcijās un ārzonu finanšu centros, kuri nevēlas sadarboties, jo tas ir būtisks priekšnosacījums finansiālā atbalsta saņemšanai nolūkā veikt konkrētu darbību; aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis aktīvi strādāt, lai nodrošinātu Finanšu darījumu darba grupas 40 ieteikumu pareizu īstenošanu, apstiprinot īpašus politikas virzienus katrai iestādei, tostarp veicot rūpīgu uzticamības pārbaudi, it īpaši politiski sarežģītos gadījumos;

40. uzsver, ka organizētajā noziedzībā komunikācijas un informācijas tehnoloģijas izmanto nelikumīgiem mērķiem, veicot noziegumus, kas saistīti ar identitātes zādzību, kibernoziegumiem, nelikumīgām azartspēlēm un krāpnieciskiem sporta pasākumiem; šajā sakarībā prasa izstrādāt saskaņotu Eiropas tiesisko regulējumu; aicina ES iestādes mudināt pēc iespējas vairāk starptautisko partneru parakstīt un ratificēt 2001. gada Konvenciju par kibernoziegumiem; uzsver tendenci, ka noziedzīgās organizācijas aizvien vairāk pievēršas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas iespējām vai finanšu noziegumiem, kuru rezultātā ir iespējama aizvien plašāka noziedzīgu darbību attīstība internetā;

41. aicina Eiropas iestādes aktīvi rīkoties ES un starptautiskajā līmenī, lai ierobežotu visus nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas veidus, izmantojot finanšu tirgus, īpaši izveidojot labākus iespējamos noteikumus kapitāla kontrolei, kā nesen ierosinājis Starptautiskais Valūtas fonds; veicinot finanšu tirgu izplatības mazināšanu saistībā ar īstermiņa operācijām; uzlabojot publisko līdzekļu izmantošanas pārredzamību, pirmām kārtām to līdzekļu izmantošanu, kas piešķirti privātā sektora attīstības atbalstam, un izveidojot efektīvu aizsardzību pret nodokļu paradīzi, izmantojot obligātos finanšu ziņojumus par katru valsti, kas jāiesniedz visiem starptautiskās ekonomikas dalībniekiem; atbalstot daudzpusējas vienošanās par informācijas apmaiņu nodokļu jomā, vienlaikus pārskatot nodokļu paradīzes definīciju un šādu slepenu jurisdikciju sarakstu; aicina Komisiju izstrādāt skaidras pamatnostādnes par naudas līdzekļu izsekojamību, lai atvieglotu tādu gadījumu identifikāciju, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju; aicina Komisiju, ņemot vērā tās likumdošanas priekšlikumu, ar ko aktualizē direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, pēc iespējas vispārināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas kriminalizāciju un izstrādāt tiesisko pamatu, paredzot pēc iespējas plašākas izmeklēšanas tiesības šajā jomā; šai sakarībā aicina visas dalībvalstis kriminalizēt līdzekļu patstāvīgu legalizāciju, proti, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, ko veic persona vai struktūra, kas šos līdzekļus nelikumīgi ieguvusi; aicina Komisiju arī apsvērt iespēju savā priekšlikumā paplašināt līdzekļu legalizācijas kriminalizāciju, attiecinot to arī uz gadījumiem, kad pārkāpējam būtu bijis jāzina, ka attiecīgie līdzekļi ir iegūti nelikumīgi;

42. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt, kā dalībvalstis transponē ES direktīvu par vides krimināltiesisko aizsardzību, lai nodrošinātu, ka tas notiek savlaicīgi un efektīvi; aicina Komisiju izstrādāt inovatīvus instrumentus attiecībā uz to personu kriminālvajāšanu, kas izdara tādus nodarījumus pret vidi, kuri saistīti ar organizēto noziedzību, piemēram, iesniegt priekšlikumu, lai ES līmenī izplatītu pozitīvo Itālijas praksi, apkarojot nodarījumus saistībā ar organizēto noziedzību nelikumīgā atkritumu pārpirkšanā, kurš kopš 2011. gada ir klasificēts kā noziedzīgs nodarījums ar būtisku sociālu ietekmi (un tāpēc ar to saistītās lietas izskata Reģiona birojs cīņai pret mafiju); aicina *CITES* birojus veikt stingrākus pasākumus un veicināt ciešāku koordināciju Eiropas līmenī cīņā pret aizsargājamo un apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugu nelikumīgu tirdzniecību;

43. aicina dalībvalstis pieņemt proaktīvu pieeju izspiešanas gadījumu izmeklēšanai, piemēram, paredzot stimulus un finansiālā atbalsta formas, lai sūdzību iesniedzēji varētu turpināt nodarboties ar uzņēmējdarbību laikā, kad tiek uzsākta izmeklēšana, pamatojoties uz izlūkošanas darbu; uzskata, ka ir būtiski stiprināt nozīmīgumu, kāds ir gan pilsoniskajai sabiedrībai, gan partnerībām pilsoniskās sabiedrības un tiesu sistēmas, un policijas starpā, un ka tas ir jāveicina; aicina dalībvalstis mudināt tādu saprašanās memorandu parakstīšanu, kas noslēgti starp sabiedrības pārstāvjiem, tirgotājiem un uzņēmējiem, kuri sūdzas par reketu, lai viņiem būtu iespējams strādāt, neraugoties uz gaidāmajām grūtībām; aicina Komisiju direktīvas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju priekšlikumā paplašināt pasākumus, kas patlaban noteikti Pamatlēmuma 2005/212/TI 3. panta 1. punktā, iekļaujot tajā arī tādu noziedzīgu nodarījumu kā izspiešana;

44. aicina Komisiju tiesiskajā regulējumā, ko piemēro cīņā pret viltošanu, iekļaut īpašus noteikumus par organizētās noziedzības lomu; atbalsta lēmumus, kas noteikti Padomes 2009. gada 23. oktobra rezolūcijā par pastiprinātu muitas sadarbības stratēģiju, it īpaši lēmumus par jaunu sadarbības formu un izmeklēšanas metožu attīstību, par institucionālas pieejas pieņemšanu, kuras pamatā ir sadarbība muitas iestāžu, policijas un citu kompetento iestāžu starpā, un par esošā sadarbības procesa uzlabošanu, lai izstrādātu efektīvu pieeju cīņā pret pārrobežu organizēto noziedzību un veiktu nelikumīgu preču konfiskāciju visā Eiropas Savienībā; uzskata, ka šiem aspektiem jāpievērš pēc iespējas lielāka uzmanība, pieņemot un īstenojot Piekto rīcības plānu muitas sadarbības stratēģijas izpildei;

*

* *

45. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, Eiropolam, *Eurojust*, Eiropas Investīciju bankai, Interpolam un *UNODC*.